

**PROČ MLUVÍTE
O UMĚNÍ,
O KRÁSE,
O PŮVABU?**

LARS VON TRIER A DANTE ALIGHIERI

KOMEDIE JACK STAVÍ DŮM

ADAPTACE A REŽIE
ADAPTACE A DRAMATURGIE
SCÉNA
KOSTÝMY
HUDBA

TOMÁŠ LOUŽNÝ
LENKA DOMBROVSKÁ
MARTIN CHOCHOLOUŠEK
PETR VÍTEK
IVO GREGOREC SEDLÁČEK

OBSAZENÍ

DAN KRANICH
JIŘÍ SVOBODA
GABRIELA MÍČOVÁ
JULIE GOETZOVÁ
PETR ŤOPEK

INSPICE
NÁPOVĚDA

SEBASTIAN BLAŽEK
IVANA LUPAČOVÁ

V inscenaci zazní verše
z *Božské komedie* Danta Alighieriho
v překladu Vladimíra Mikeše.

Manažerka provozu Komédie Martina Čacká. Technika, světla a zvuk pod vedením Roberta Štěpánka. Šéf výpravy Adam Pitra. Kostýmy vyrobila krejčovna Městských divadel pražských pod vedením Evy Duškové. Garderoba Helena Kmočová. Výroba vlásenek Eva Hrušková. Maskérna Ol'ga Fridrichová. Výroba dekorace Petr Vaňáč, CENTRUM REKLAMY. Fotograf inscenace Patrik Borecký.

DANTE ALIGHIERI: BOŽSKÁ KOMEDIE — PEKLO (ZPĚV III.)

*POSLÉZE SE HRDINA OCITÁ
PŘED BRÁNOU PEKLA.*

NAD NÍ JE NÁPIS:

*MNOU VCHÁZÍ SE DO TRÝZNIVÉHO MĚSTA,
MNOU VCHÁZÍ SE DO VĚČNÉ BOLESTI,
MNOU VCHÁZÍ SE K TĚM,
KTERÉ BŮH VĚČNĚ TRESTÁ.
MNOU DAL PÁN PRŮCHOD SPRAVEDLNOSTI,
JSEM Z BOŽÍ MOCI, DÍLEM LÁSKY JDETE,
JSEM SKLENUTA NEJVYŠŠÍ MOUDROSTÍ.
PATŘÍM K TĚM VĚCEM,
KTERÉ V TOMTO SVĚTĚ
JSOU OD VĚKŮ. A NAVŽDY POTRVÁM.
ZANECHTE VŠÍ NADĚJE, KDO VSTUPUJETE.*

(překlad Vladimír Mikeš)

DANTE ALIGHIERI (1265–1321)

Sandro Botticelli: Portrét Danta Alighierioho (asi 1495)

Jeden z nejvýznamnějších světových básníků, jeho největším dílem je *Božská komedie*. Dante je rovněž považován za otce spisovné italštiny, kterou svými díly prosadil, svůj přístup teoreticky zdůvodnil v díle *O řeči lidové* (*De vulgari eloquentia*). Pro dějiny politické filozofie má velký význam latinský spis *De monarchia*. Mezi další Dantova díla patří například filozoficko-vědecký traktát *Hostina* (*Convivio*).

Dosáhl značného vzdělání, zabýval se studiem antického i soudobého italského a provensálského básnictví. Dante se také zapojil do politického života ve Florencii. Počátkem roku 1302 byl v nepřítomnosti odsouzen k vysoké pokutě a vyhoštěn na dva roky z Florencie. Doufal ve zvrát poměrů ve Florencii, zvláště po brzké smrti papeže Bonifáce VIII., a pokoušel se organizovat vnější odpor, změny se nedočkal a musel zbytek svého života strávit ve vyhnanství na různých místech Itálie. Poslední léta svého života, kdy dokončoval *Božskou komedii*, prožil v Ravenně, kde byl také pohřben. Za šest let po Dantově smrti dal kardinál Bertrando del Poggetto spálit jeho spis *De monarchia* jako dílo kacířské a navrhl, aby autorovy kosti byly vyzdvíženy z hrobu a rozhozeny, k čemuž nakonec nedošlo.

Božská komedie (*Comedia*) vznikala v letech 1306–1320, má tři části *Peklo* (*Inferno*), *Očistec* (*Purgatorio*) a *Ráj* (*Paradiso*). Poutníka Danta doprovází v Pekle a Očistci básník Vergilius a v Ráji jeho milovaná žena Beatrice. Tento alegorický epos je nejvýznamnější dílo středověku. Zobrazuje lidstvo a svět, je plný symbolů, filozofických a historických narážek. Byl napsán italským (tehdy lidovým) jazykem a výrazně přispěl k jeho spisovnému ustálení.

Danteho tvorbu ovlivnila platonická a idealizovaná láska k dívce jménem Bice de Falco Portinari, kterou ve svých dílech označuje jako Beatrice, a její předčasná smrt. Hledal

ideál lidské a božské dokonalosti. Dante své dílo nazval pouze *Komedie*, přízvisko *Božská* pochází od obdivovatele Dantova díla Giovanniho Boccaccia a je myšleno ve smyslu skvělá, fantastická. Komedie se jmenuje proto, že v ní Dante mísí více stylů (nízký, střední a vysoký), a také proto, že končí šťastně. V době vzniku se navíc označení komedie používalo pro umělecká díla, která byla určena veřejnosti – to znamená pro obyčejné lidi a plebs, kdežto tragédie byla určena především šlechticům a ctihodným měšťanům.

„MORÁLKA JE KRÁSOU FILOZOFIE.“

DANTE ALIGHIERI: *HOSTINA, KNIHA III.* (1307)

LARS VON TRIER (NAROZEN 1956)

Lars von Trier v roce 2014 na Berlinale, Foto: Siebbi

Dánský filmový režisér, představitel hnutí Dogma 95, držitel mnoha ocenění. Filmovat začal v jedenácti letech, když dostal osmimilimetrovou kameru. V roce 1992 založil spolu s producentem P. A. Jensenem filmovou společnost Zentropa Entertainment. Aby získal peníze pro svou nově vzniklou společnost, vytvořil Trier *Království* (první řada 1994, druhá řada 1997), seriál natáčený v dánské státní nemocnici. V roce 2022 natočil pokračování (části 9–13) s názvem *Království: Exodus*.

V roce 1995 se Trier dozvěděl, že jeho pravý otec je matčin bývalý zaměstnavatel Fritz Michael Hartmann, který pocházel z rodu římskokatolických hudebníků a po němž Trier zdědil umělecké geny. Konvertoval ke katolicismu a ve svém filmařském stylu začal klást více důrazu na věrnost. Ve stejném roce Lars von Trier a Thomas Vinterberg představili filmový manifest Dogma 95 (cílem hnutí byla především filmová jednoduchost, soustředění se na postavy a příběh atd.).

V Trierově filmu *Prolomit vlny* (1996), který vyhrál Grand Prix a Zlatou palmu na festivalu v Cannes, si zahrála Emily Watsonová. Drsné obrazy a ruční snímkování směřovalo k Dogma 95. Byl to první Trierův film z trilogie *Golden Heart*, následovaly filmy *Idioti* (1998), jenž plně odpovídal manifestu Dogma 95, a *Tanec v temnotách* (2000), jenž získal v Cannes Zlatou palmu a zpěvačce Björk přinesl renomé výborné herečky. Avšak dále již kvůli tvůrčím neshodám nespoupracovali.

Roku 2003 Trier otevírá svou další trilogii *USA – Země možností* filmem *Dogville* a v roce 2005 navazuje druhým dílem *Manderlay*. Oba se setkaly s různými reakcemi kvůli experimentálnímu přístupu (stylizace do záznamu divadelního představení se skromnými kulisy). V roce 2006 natočil komedii *Kdo je tady ředitel?*, ovšem svého experimentátorství se ne-

vzdal ani zde. Následovaly snímky *Antikrist*, *Melancholia* (oba filmy opět oceněny v Cannes) a *Nymfomanka*.

Thriller o umělecky smýšlejícím sériovém vrahovi *Jack staví dům* je z roku 2018. Titulní roli ztvárnil Matt Dillon, jeho průvodcem Vergem (Vergiliem) je Bruno Ganz. Filmový kritik Kamil Fila o tomto filmu na webu Aktuálně.cz napsal: „Vrahovi v mnoha chvílích vyloženě fandíme, protože svou činnost lehce zpackává, někdy k vraždění téměř donucen proti své vůli, jindy se pokouší o něco výjimečného a okolnosti mu nepřejí, občas ho zradí vlastní perfekcionismus a obsedantně kompulzivní porucha. Slovo groteska, které v češtině obvykle chápeme pouze v komickém významu, zde vyjevuje svou tradiční druhou, odvrácenou stránku, totiž hrůznost a hnus. Propukáme ve smích, za nějž se trochu stydíme, otrásá se bránice, a přitom běhá mráz po zádech.“

SMRT, LOV, VRAŽDA

Myslím si, že smrt může být součástí dobroty božího stvoření, pokud zůstanou život a smrt ve vzájemné rovnováze. Požírat a být nakonec sám sežrán je součástí božího požehnání.

RICHARD C. AUSTIN, ENVIRONMENTÁLNÍ TEOLOG

Začínají chápati, že k zosnování krásné vraždy patří něco více než dva hlupáci, z nichž jeden zabíjí a druhý jest zabit, nůž, tobolka a temná ulička. Plán, pánové, seskupení, světlo a stín, poesie, cit považují se nyní za nezbytné při podnicích tohoto druhu. P. Williams povznesl ideál vraždy pro nás všechny, a pro mne zvláště zvýšil tím obtížnost mého úkolu. Jako Aischylos nebo Milton v poesii, jako Michelangelo v malířství, dovedl umění své do výše kolosální, a jak poznamenává p. Wordsworth, jaksi stvořil vkus, jímž se z něho lze těšiti. Načrtnouti dějiny tohoto umění, zkoumati kriticky jeho zásady zůstává nyní povinností pro znalce a pro soudce.

...
Žádný umělec si nemůže být nikdy jist, provede-li úplně svou vlastní krásnou myšlenku, jak ji pojal. Vzniknou protivné překážky; lidé se nepoddají klidně, by se jim podřízla hrdla; budou utíkat, budou kopati, budou kousati, a kdežto malíři podobizen často jest si stěžovati na přílišnou strnulost svého předmětu, jest umělec našeho oboru obyčejně uváděn v rozpaký přílišnou živostí. Zároveň je při vraždě tento sklon k rozčilování a dráždění předmětu, jakkoli nepřijemný umělci, jistě jedním z jejich půvabů pro obecnstvo, kterého bychom neměli přehlížeti, poněvadž podporuje vývoj skrytého talentu.

...
Konečný účel vraždy jako krásného umění je přesně týž jako účel tragédie v podání Aristotelově, tj. očistit srdce soustrastí a hrůzou.

THOMAS DE QUINCEY: VRAŽDA JAKO KRÁSNÉ UMĚNÍ (1925)

V tradicích, etice a v dodržování zvyklostí, které obvykle míří nad rámec platné legislativy, se nejlépe odráží skutečné myslivecké cítění a jednání. Právě tato oblast odlišuje uvědomělého myslivce od prostého lovce zvěře. Koneckonců jedno ze starých přísloví říká, že pravý myslivec se pozná tam, kde přestává rozhodovat zákon a začíná rozhodovat cit. V mysliveckých tradicích je tedy zakódován vztah myslivce ke zvěři, úcta, kterou chová vůči životu jako takovému, i jakýsi morální kodex naší myslivosti. Dodržování tradic je často i jistou formou omluvy přírodě za to, že z jejího lůna během lovu násilně vytrhneme živého tvora.

JOSEF DRMOTA: LOV ZVĚŘE V NAŠICH HONITBÁCH (2011)

Sériový vrah a lovec trofejí mají společné nutkání sbírat suvenýry z vraždění. Sériový vrah si shromažďuje určité části těl nebo jiné trofeje ze stejného důvodu, jako sbírají lovci hlavy zvířat a parohy z jejich kořistí.

COLIN WILSON A DONALD SEAMAN: THE SERIAL KILLERS (2007)

ETIKA A ESTETIKA

ETIKA (z řeckého *éthos* – zvyk, obyčej, mrav) ve vlastním smyslu filosofická disciplína, jejímž předmětem jsou hodnotící soudy, které se týkají rozlišování dobrého a zlého. Jako součást tradiční filosofie usiluje poskytnout pravidla a normy lidského chování a jednání. Reflektuje morálku a táže se na její založení, zdůvodnění, legitimizaci.

ESTETIKA (z řeckého *aisthetikos* – vnímavost, cit pro krásu) relativně samostatná filosofická disciplína, jejímž předmětem je v první řadě krásno. Původ lze nalézt v řeckém myšlení, souvisejícím s vyšší celkové kultury, a to nejen ve filosofii, ale také v básnickém, výtvarném, dramatickém, či hudebním umění.

PRAVDA (z řeckého *alétheia*) – jednotná definice není k dispozici a každé její určení je závislé na kritériích, která jsou pro zjištění pravdivosti zvolena.

KOLEKTIV AUTORŮ: FILOSOFICKÝ SLOVNÍK (1995)

LARS VON TRIER O PODOBNOSTI UMĚLCE A PSYCHOPATA

„Takhle postavená analogie je podle mě trochu přehnaná. Na druhou stranu se musím přiznat, že ideálního umělce v mých představách od psychopata dělí jen pár kroků. Jack ale není ideální umělec, je neohrabaný. Nicméně bylo zábavné psát dialogy a koncipovat hlavní postavu a její činy ve smyslu, řekněme, expanze do uměleckého světa. Já osobně psychopat nejsem, prošel jsem řadou lékařských testů, takže mohu zodpovědně prohlásit, že mě se tahle diagnóza netýká – i když mi ji někteří lidé přisuzují. At' si říká, kdo chce, co chce, věřím ve svobodu slova, takže prosím, klidně si to napište.“

Z ROZHOVORU V POŘADU REFLEXE: FILM!,
PŘIPRAVILI PAVEL SLADKÝ A ŠÁRKA GMITERKOVÁ, 3. 10. 2018, VLTAVA

TVŮRCI A HERCI

TOMÁŠ LOUŽNÝ

Režisér, autor a překladatel. Vystudoval humanitní studia na UK, teorii a kritiku a režii na Katedře činoherního divadla DAMU. Dvakrát zvítězil v soutěži o krátkou divadelní hru vyhlášenou Knihovnou Václava Havla v New Yorku. V roce 2021 byl nominován na objev roku v rámci Cen divadelní kritiky. Režiroval inscenace na oficiálních i nezávislých divadelních scénách – např. *Stigmata* v divadle Komedie a *Přes čáru* v divadle Rokoko, *Dějiny násilí* ve Švandově divadle, *Vyšlapaná čára* v MeetFactory, *Synáčci a Šílený Herkules* ve Vile Štvanice, *Druzí lidí* a *Hilda* v Divadle X10, *Vstup zakázán* v olomouckém Divadle na cucky. Text k některým z nich napsal nebo byl autorem divadelní adaptace. Věnuje se také tvorbě pro rozhlas.

LENKA DOMBROVSKÁ

Publicistka, kurátorka a dramaturgyně. Vystudovala kulturní publicistiku. Během studií bohemistiky a divadelní vědy na FF UK nastoupila do Divadelních novin, kde v letech 2013–2018 působila na pozici vedoucí kritiky. Publikovala ve vícero médiích, v současné době připravuje knihu *Stokrát z divadelní alternativy*. Od podzimu 2018 je šéfredaktorkou časopisu *Moderní divadlo* a programovou kurátorkou divadla Komedie. Deset let určuje směřování festivalu alternativní kultury ...příští vlna/next wave... Napsala několik pohádek pro loutkové divadlo a kavárenské monodrama pro vzácnou přítelkyni Hanu Frejkovou, podílela se na alternativních projektech, např. koncepčně připravila cyklus Kafkovských performancí v době pandemických uzavírek.

MARTIN CHOCHOLOUŠEK

Scénografií vystudoval na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU. Po absolutoriu byl tři roky v angažmá v Dejvickém divadle, kde vytvořil scénografie pro inscenace Miroslava Krobota a Petra Zelenky. Spolupracoval s řadou českých režisérů – Michalem Dočekalem, Vladimírem Morávkem, Davidem Radokem, Da-

videm Drábkem, Janem Fričem či duem SKUTR. Často pracuje také v zahraničních divadlech. Je držitelem dvou Cen Alfréda Radoka za scény k inscenacím *Akvabely* (režie Vladimír Morávek) a *Jedenácté přikázání aneb Mucholapka* (režie David Drábek). V divadle ABC můžete vidět jeho scény v inscenacích *Vojna a mír* a *Hamlet* (režie Michal Dočekal), v Rokoku je autorem výpravy k inscenaci *Prasklej svět* (režie Michal Dočekal) a scén pro Morávkovy inscenace *Dr. Johann Faust*, *Praha II*, *Karlovo nám. 40* a *Marat + Sade*.

PETR VÍTEK

V roce 2011 ukončil bakalářské studium matematiky a informatiky na PedF Univerzity Hradec Králové. Poté studoval režii a dramaturgii na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU pod vedením Tomáše Žižky. Absolvoval stáž v projektu 1914 u režiséra Roberta Wilsona, jehož výraznou estetikou je ovlivněn dodnes. Ve studii pokračoval na scénografii alternativního a loutkového divadla DAMU. V činohře kontinuálně spolupracuje s režiséry Tomášem Loužným, Jakubem Šmídem, Štěpánem Gajdošem nebo Davidem Drábkem. Navrhl scény a kostýmy pro Divadlo Na zábradlí, Klicperovo divadlo, Jihočeské divadlo nebo Národní divadlo Brno i pro nezávislou scénu – Divadlo Letí, MeetFactory a Divadlo X10. V operním divadle spolupracuje s režisérem Tomášem O. Pilařem. Jeho práce je charakteristická čistou a poetickou estetikou.

IVO GREGOREC SEDLÁČEK

Vystudoval herectví na ostravské konzervatoři a poté na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU. Je na volné noze – jako performer v oblasti současného tance, herec, loutkář, hudebník a v poslední době především jako autor scénické hudby. Je spoluzakladatelem kapely P/\ST a součástí hudebně-divadelní skupiny Fekete Seretlek. V období 2017–2019 vyučoval loutkoherectví na Vyšší odborné škole herecké v Praze. V roce 2016 byl v širší nominaci na Cenu Thálie za výkon v inscenaci *Gossip* (Lenka Vagnerová & Company), v témž roce byl také nominován na Cenu divadelní kritiky v kategorii Talent roku. Získal Ceny Mateřinky za zvukově-hudební plán k inscenacím *Myši patří do nebe* (Divadlo Lampion) a *Nanuk* (divadlo Minor). S režisérem Tomášem Loužným spolupracuje pravidelně, je autorem hudby k jeho inscenacím

Vyšlapaná čára (MeetFactory) či *Dějiny násilí* (Švandovo divadlo).

DAN KRANICH

Absolvoval herectví na Katedře loutkového a alternativního divadla DAMU. Během studií spolupracoval s nezávislými pražskými divadly (např. Divadlem Letí, Tygrem v tísní nebo studiem Damúza). Za svou režijní prvotinu *GOON: Krvavá pomsta* obdržel ceny Skupovy Plzně a Spectaculo Interesse. Byl v angažmá v Naivním divadle v Liberci, poté působil v hereckém souboru Jihočeského divadla (účinkoval v inscenacích *Hamlet* v režii Jakuba Čermáka, *Události* v režii Kashi Jandáčkové, *Zadržitelny vzestup Artura Uie* v režii Martiny Schlegelové), vytvořil zde autorský projekt *Nesmír* s Františkem Hniličkou. V současné době je na volné noze, hraje například v inscenaci *Úspěch* v režii Ondřeje Štefaňáka v Divadle X10. Má rapovou kapelu P\AST, píše texty písní, spolupracuje s Českým rozhlasem a uměleckou skupinou RAFANI.

JIŘÍ SVOBODA

Herectví vystudoval na JAMU v Brně. Hned po škole, v roce 2015, nastoupil do angažmá v brněnském HaDivadle, kde byl do roku 2022. Nastudoval zde přes dvacet inscenací, například *Maloměšťáci*, *Náměsíčníci (imitace a tušení)*, *Humanismus 2022*, *Vnímání* (režie Ivan Buraj), *Zed'* (režie Kamila Polívková), *Vyhánění Gerty Schnirch* (režie Marián Amsler). Hostoval také v divadlech Reduta, BuranTeatr, Mahenovo divadlo, Feste. Natočil několik studentských filmů a zahrál si postavu Norníka ve filmu *Modelář* Petra Zelenky. Účinkoval v televizním seriálu *Případy mimořádné Marty*. Je schopen hrát v angličtině, němčině, francouzštině a japonštině.

GABRIELA MÍČOVÁ

Činoherní herectví vystudovala na DAMU, poté nastoupila do divadla Komédie Dušana D. Pařízka a Davida Jařaba, kde byla v angažmá do roku 2012. Ztvárnila zde desítky rolí, nejocněovanější úlohou byla prostitutka Romi ve hře *Odpad, město, smrt* (režie D. D. Pařízek). Za ni získala Cenu Thálie a byla nominována na Cenu Alfréda Radoka. Jan Hřebejk inscenaci převedl do filmové podoby a posléze za roli obdržela i Českého lva a Cenu české filmové kritiky. Hrála v řadě filmů i televizních seriálů. V současnosti hostuje

v Činoherním klubu a Divadle pod Palmovkou. Mezi její poslední divadelní práce patří inscenace *Moskoviáda*, kterou nazkoušela s Dušanem D. Pařízkem v Divadle X10. Dlouhodobě se věnuje prostřednictvím interaktivního představení *Neubližujme si!* prevenci šikany na základních školách. V současné době připravuje pod hlavičkou Spolek 2012 inscenaci *Neubližuj si!*, která se věnuje problematice duševních poruch.

JULIE GOETZOVÁ

Absolvovala činoherní herectví na brněnské JAMU, rok studií strávila na krakovské herecké škole PWST. Po škole byla rok v angažmá v Divadle Radost, v ostravském Divadle Petra Bezruče byla v angažmá v letech 2020–2022, nyní je na volné noze. Hostovala např. v brněnské Redutě, HaDivadle, pražském Rubínu, MeetFactory, Alfredu ve dvoře, Studiu Hrdinů nebo na Nové scéně Národního divadla. Spolupracovala s režiséry Evou Rysovou, Lucíí Repašskou, Janem Fričem, Janem Holcem, Janem Kačenou, Tomášem Dianiškou a dalšími. Kromě divadla se intenzivně věnuje muzice. Hraje na klavír a violu. Koncertuje s písničkářem Cermaque a také má sólový hudební projekt Zhilee (zpěv, looper a viola). Napsala hudbu do inscenace *Bílý tesák* v ostravském Studiu G.

PETR ŤOPEK

Během studia herectví hostoval v Městském divadle Zlín (např. inscenace *Petr a Lucie*, *Trójan-ky*, *Ovčáček miláček*, *Blackbird*). Po absolutoriu se vydal do Prahy a začal spolupracovat s divadelním spolkem 11:55, kde nazkoušel *Hejno bez ptáků* (režie Tereza Volánková) či *Should I Stay or Should I Go?* (režie Anna Klimešová). Hrál také v putovní inscenaci *Stigmata* v divadle Komédie (režie Tomáš Loužný). Když není v divadle nebo u plotny, tak jste ho možná potkali zakukleného v mikíně a čepici běhat po Praze.

PRVNÍ ŘADA

KLUB DIVÁKŮ MĚSTSKÝCH DIVADEL PRAŽSKÝCH

MÍSTO DŮVĚRNÝCH POTKÁNÍ – POŘAD HOVORŮ A HUDBY, S LIDMI Z JEVIŠTĚ I ZÁKULISÍ – JEN PRO VÁS!

VÍCE ZÁŽITKŮ! VÍCE VÝHOD! ABSOLUTNÍ PŘEHLED!

CHCETE MÍT MĚSTSKÁ DIVADLA PRAŽSKÁ, TEDY DIVADLA ABC, ROKOKO A KOMEDIE, Z PRVNÍ ŘADY? RAČTE VSTOUPIT DO NAŠEHO KLUBU DIVÁKŮ PRVNÍ ŘADA!

BUĎTE

Více informací o výhodách pro členy klubu najdete na našem webu www.mestskadivadlaprazska.cz.

V OBRAZE!

DANTE ALIGHIERI, LARS VON TRIER
KOMEDIE JACK STAVÍ DŮM

PREMIÉRA 4. 3. 2023 V DIVADLE KOMEDIE

Sedmá premiéra sezony 2022/23.

Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.

Ředitel Daniel Přebyl.

Umělecký šéf Michal Dočekal.

Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.

Program připravila Lenka Dombrovská.

Grafická úprava Lucie Zelená.

Uváděno se souhlasem agentury Nordiska ApS., Kodaň,
www.nordiska.dk.

Autorská práva k uvedení divadelní adaptace v České republice
zastupuje Aura-Pont s. r. o., Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4.

Překlad Vladimíra Mikeše je použit s jeho laskavým svolením.

MĚSTSKÁ
DIVADLA
PRAŽSKÁ
KOMEDIE ROKOKOABC

PRAHA
PRAGUE
PRAHA
PRAG

bnt
attorneys
in CEE

JSTE VRAH!